

Besvarelse

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Energiområdet er netop nu præget af den debat, der skal føre til fremlæggelsen af en ny energihandlingsplan, som vi har kaldt Energi 21. Udgangspunktet er debatoplægget »Danmarks Energifremtider«, som kom lige inden jul, og i det oplæg er der opridset to udviklingsforløb, nemlig et laden stå til-forløb og et maksimalt forløb.

I laden stå til-forløbet fortsætter vi med de hidtil anvendte virkemidler til CO₂-reduktion. I år 2030 vil forsyningen således stadig for nitien-delens vedkommende være baseret på fossile brændsler.

Maksimalforløbet tegner et radikalt brud med de små skridts politik og tager fat om CO₂-problemerne rod: anvendelsen af fossile brændsler. I forløbet sættes der massivt ind med besparelser, og vedvarende energi introduceres i stor skala. De fossile brændsler vil i dette forløb kun udgøre godt 50 pct. af bruttoenergiforbruget i år 2030 i stedet for ca. 90 pct. i laden stå til-forløbet.

Forløbet af energioplankonferencen den 5.-6. februar, hvor alle interesserede grupper inden for energiområdet var samlet, og hvor der også var repræsentanter for de politiske partier, illustrerede meget godt, at der er bred enighed om, at vi ikke bare skal lade stå til, men lægge en strategi for et udviklingsforløb imellem de to yderpunkter. Der er altså behov for at tænke nyt på en lang række områder inden for energisektoren.

Regeringens strategi for forsyningselskaberne vil blive fastlagt med energihandlingsplanen og fremlagt her i Folketinget i begyndelsen af foråret.

På elområdet arbejder regeringen på et lovforslag til regulering af en markedsåbning. Siden Europa-Kommissionen i 1992 kom frem med sit første forslag til direktiv om et indre marked for el, har vi fra dansk side aktivt støttet intentionen og præget drøftelserne konstruktivt. Emnet har været drøftet på en række rådsmøder, og flere forslag til direktivtekster har været fremlagt af Kommissionen og skiftende formandskaber.

Danmark har i disse drøftelser opnået indrømmelser, således at indførelse af konkurrence i Danmark vil kunne ske på en måde, som sikrer, at elforsyningsvirksomhederne fortsat kan varetage de offentlige forpligtelser, herunder de

energi- og miljøpolitiske hensyn, som de er blevet pålagt. Det har hele tiden været hensigten, at den danske lovgivning skulle ændres i overensstemmelse med et direktiv fra EF. Nu synes det imidlertid at trække ud med en vedtagelse af direktivet.

Samtidig er der i Danmark blevet behov for regler, der fastsætter betingelserne for storkunder, der ønsker at købe el i udlandet. Jeg må minde om den afgørelse, der netop er truffet i Konkurrencerådet, som jo indebærer, at der indføres en fuldstændig liberalisering uden hensyn til miljø og uden hensyn til den overordnede planlægning osv., og som jo faktisk tvinger Folketinget til at lovgive på en sådan måde, at åbningen ikke får katastrofale virkninger på vores miljøpolitik. Regeringen vil i nær fremtid komme med sit forslag herom, sådan at der kan blive en regulering af netadgangen, som vil fastholde de miljøbestemmelser, der er indeholdt i det nuværende forhandlingsresultat.

Vi har jo under forhandlingerne i EU sikret, at man i fastsættelsen af priserne for netadgangen kan tage hensyn til de omkostninger, der er knyttet til kraftvarme og til miljøforpligtelser i øvrigt. Man kan også tage sine forsyningsmæssige forpligtelser til tyndt befolkede områder med, og man kan i lastfordelingen give prioritet til det, man kunne kalde miljøel'en. Og disse ting skal vi selvfølgelig have indarbejdet i den danske lovgivning.

Lovforslaget vil tage udgangspunkt i strukturen i den danske elforsyning. Jeg har stor respekt for den decentrale ejerstruktur, hvor forbrugerne er de egentlige ejere. Jeg mener, det er vigtigt, at rammerne for et mere konkurrencepræget marked fastlægges på en måde, der gør det muligt fortsat at opretholde et forbrugereje i den danske elforsyning.

Samtidig er jeg klar over, at der kan være lang vej gennem det repræsentative demokrati, som er elforsyningens fundament. Det er derfor også et spørgsmål, om der i branchen kan være behov for at se på valgsystemets organisering for at fremme brugerdemokratiet.

I lyset af den stadig større samproduktion af el og varme kan der måske også være grund til i branchen at overveje, hvordan varmesiden involveres hensigtsmæssigt i relevante beslutninger i elsektoren, og jeg vil derfor i forbindelse med debatten om energihandlingsplanen opfordre branchen til at få diskuteret disse problemstillinger grundigt.